

ตั้งนะโม ๓ จบ

พุทธรังธัมมัง สังฆัง นมัสสามิ ขอนอบน้อมแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ณ โอกาสบัดนี้จะได้แสดงพระวินัยสิกขาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอให้ทุกท่านทุกคนจงตั้งใจฟังด้วยความเคารพทุกท่านทุกคน

กราบนมัสการพ่อแม่ครูบาอาจารย์ กราบนมัสการครูบาอาจารย์ และเพื่อนสหธรรมิกทุกท่าน

วันนี้จะได้บรรยายพระวินัยบัญญัติว่าด้วยเรื่องอาบัติปาราชิก ๔ ข้อเพื่อให้พระจะได้เข้าใจเอามาใช้ เอามาปฏิบัติตามพระวินัย ในการประพฤติพรหมจรรย์ พอเป็นแนวทางโดยสังเขป

อาบัติปาราชิกข้อที่ ๑ พระภิกษุเสพเมถุน นี้เป็นภาษาบาลี ภาษาไทยแปลว่ามีเพศสัมพันธ์กับมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายที่เป็นมนุษย์นะ ขาดจากความเป็นพระมนุษย์ที่ตายแล้วแต่ร่างกายยังไม่เปื่อยเน่าสลาย ร่างกายยังเป็นมนุษย์อยู่ แม้แต่ตายแล้วพระไปมีเพศสัมพันธ์ก็ยังไม่ได้ออกจากความเป็นพระเหมือนกัน...

มีเพศสัมพันธ์กับอมนุษย์ก็ไม่ได้ อมนุษย์เป็นภพภูมิหนึ่ง ได้แก่ภพภูมิที่เป็นเทพ เทวดา ไม่ได้เป็นมนุษย์ เป็นเทพ เป็นเทวดาที่แปลงร่างเป็นมนุษย์ มีกายทิพย์สามารถปรากฏตัวได้ตามความต้องการ พระภิกษุจะมีเพศสัมพันธ์กับอมนุษย์ก็ไม่ได้ ถ้ามีเพศสัมพันธ์ก็ขาดจากความเป็นพระ

พระมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์เดรัจฉาน สัตว์เดรัจฉานนั้นมีหลายอย่าง ถ้าจะมาพรรณนาในที่นี้มันยาว นับไม่ไหวให้ทุกท่านทุกเข้าใจคำว่าสัตว์เดรัจฉานก็แล้วกัน พระจะมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์เดรัจฉานนั้นไม่ได้

อาบัติในข้อนี้ขึ้นอยู่กับเจตนา ใช้อวัยวะเพศของตนสอดเข้าไปในอวัยวะเพศสืบพันธุ์ หรือในทวารหนัก หรือสอดอวัยวะเพศของตนเข้าไปทางปาก ใช้วิธีอม...อวัยวะเพศของตนเข้าไปภายในช่องภายในประมาณหนึ่งเซนติเมตรเท่านั้น ก็ขาดจากความเป็นพระแล้ว ต้องอาบัติปาราชิก

ปาราชิกสี่ข้อนี้เป็นสิกขาบทเบื้องต้นของพรหมจรรย์ ผู้ที่เข้ามาบวช ก่อนที่ครองผ้ากาสาวพัสตร์ พระพุทธเจ้าท่านถึงให้บอกพระกรรมฐาน ได้แก่ เกสา โลมา นะขา ทันทา ตะโจ...ตะโจ ทันทา นะขา โลมา เกสา เพื่อให้พระที่บวชมาพิจารณาร่างกายสู่พระไตรลักษณ์ ให้เป็นของไม่สวยไม่งาม เป็นสิ่งปฏิกูล ไม่เที่ยงแท้แน่นอน มีความแก่ ความเจ็บ ความตาย ความพลัดพราก ต้องดูแลอุปถัมภ์ อุปัญญา มีความระแวงในการเลี้ยงดูจนกว่าเราทุกคนจะหมดลมหายใจ

พระภิกษุผู้ที่มาบวช ต้องตัดเรื่องกาม ไม่ยินดีในรูปเสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ ธรรมารมณ์ เหมือนกับฆราวาส คิดในเรื่องกาม ยินดีในกามก็ไม่ได้ พุดในเรื่องกามก็ไม่ได้ ถ้าเรามีเพศสัมพันธ์ก็ต้องขาดจากความเป็นพระทันที

พระพุทธเจ้าท่านเปรียบอุปมาอุปมัยให้พระฟังว่า ไม้สดน่ะแช่อยู่ในน้ำ เราไปก่อไฟในน้ำมันติดไฟไม่ได้ นี่ท่านเปรียบอุปมาอุปมัยว่า ฆราวาสน่ะที่มีภรรยาสามี ไม่สามารถปฏิบัติธรรมให้เป็นพระอนาคามีอยู่ในการครองเรือนได้ ถ้าฆราวาสยังมีเพศสัมพันธ์กันอยู่ ไม่สามารถเป็นพระอนาคามีได้ มันเป็นเรื่องกัณฑ์ที่ไม่ให้บรรลุเป็นพระอนาคามีไม้สดอยู่บนบก ยังชุ่มยังเปียกอยู่ ไม่สามารถที่จะก่อไฟติดไฟได้ เปรียบเสมือนพระที่บวชมาแล้วยังยินดีในกาม ยังยินดีในการมีเพศสัมพันธ์ ไม่ว่าจะมามีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงผู้ชาย หรืออมนุษย์ ก็ไม่สามารถประพฤติพรหมจรรย์ให้บรรลุธรรมเป็นพระอริยเจ้าได้ เพราะภูมิจิตภูมิใจหมกมุ่นในกาม เป็นผู้ที่ยินดีในการเสพกามน่ะ น้ำมันเป็นเมถุนสังโยชน์ ไม่ใช่การประพฤติพรหมจรรย์

ท่านพระอานนท์จึงได้กราบเรียนทูลถามพระพุทธเจ้าว่า

ควรจะปฏิบัติอย่างไรกับสตรี? พระพุทธเจ้าตรัสบอกพระอานนท์ว่าการที่เราไม่เห็นสตรี
นั้นแหละดี

เมื่อมีเหตุที่จะเห็นนะจะให้ทำอย่างไร? เมื่อมีเหตุที่จะให้เห็นก็ไม่ให้คิด

ถ้ามีเหตุที่จะให้คิดนั้นคิดอย่างไร? ต้องคิดให้เกิดปัญญา ให้เกิดอสุภะกรรมฐาน ให้
มองเห็นรูปไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา ไม่ควรเข้าไปยึดมั่นถือมั่น เจอผู้หญิงเราก็อย่าไปพูด

ถ้ามีเหตุที่จะพูดจะทำอย่างไรล่ะ? ให้มีสติให้มีปัญญา

เราเกี่ยวข้องกับผู้หญิงต้องให้เกิดสติ เกิดปัญญา เพราะสติและปัญญานี้เป็นธรรม
คุ้มครองโลก ไม่ให้ตกต่ำ ตกไปในทางที่ชั่ว

อย่างเราบวชเป็นพระนี่เราจะไปยินดีในเงิน ในทอง ในธนบัตรนี้ก็ได้ ยินดีที่เค้าเก็บไว้
ให้เพื่อตนก็ได้ อย่างที่เราบวชมานี้ เราเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เรายินดีในปัจจุบันทั้งสี่ที่
ทายกทายิกาเค้าถวายนะ เรายินดีอย่างนี้ก็ได้แล้ว เราปฏิบัติธรรมเพื่อจะไปสวรรค์อย่างนี้ก็
ไม่ได้ เราบวชมาอย่างนี้นะ เราเห็นญาติโยมคนโน้นคนนี้เค้ารวย เค้ามีความสุขอย่างนี้ เราไป
ยินดีอย่างนั้นก็ได้ อย่างเค้ามีสามีภรรยา เราไปยินดีกับเค้าอย่างนั้นก็ได้

พระผู้ปฏิบัติธรรมวินัยถือเพศพรหมจรรย์ จุดประสงค์ความมุ่งหมายของการปฏิบัติก็
คือพระนิพพานอย่างเดียวมันไม่ใช่เพื่ออย่างอื่น เราต้องมีความเห็นถูกต้อง มีความเข้าใจ
ถูกต้อง เราถึงจะได้ปฏิบัติถูกต้อง

ศึกษาบทที่ ๒ ของอבותิปปาราชิก ว่าด้วยลักทรัพย์ ถือเอาทรัพย์ที่เจ้าของไม่ได้ให้มาเป็นของตน เทียบเท่ากับราคา ๕ มาสก... ๕ มาสกเทียบเท่ากับเงิน ๑ บาท เมื่อสมัยสองพันห้าร้อยกว่าปีโน้น เงินสมัยโน้นก็ถือว่าเป็นเงินจำนวนมาก

เป็นพระต้องเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์สุจริต ต้องไม่ถือเอาของที่เจ้าของเขาไม่ได้ให้ ไม่ได้อนุญาต ครูบาอาจารย์สายปฏิบัตินี้ละ ถ้าเราจะเอาของอะไรที่เค้ามีเจ้าของ ต้องบอก ต้องขอ เพื่อให้เจ้าภาพของอนุญาต

อย่างเราเป็นพระอย่างนี้แหละ เราต้องการสบู่ ยาสีฟัน สบง จีวร รูป เทียน อย่างนี้เป็นต้น เราต้องบอกต้องขอ อย่าถือเอาโดยพลการ ด้วยการวิสาสะ ถึงแม้ของนั้นเป็นของส่วนรวมของสงฆ์ เราก็ต้องบอกต้องขอ แจ้งให้ท่านรูปใดรูปหนึ่งรับทราบเสียก่อนถึงจะเอาไปได้

เราเป็นพระ... เราต้องระมัดระวังเรื่องพระวินัย เกี่ยวกับอבותิปปาราชิกข้อที่ ๒ นี้ เพราะที่ดินมันราคาแพง การขยับเขตแดนวัดนี้สำคัญมาก เราขยับไปเอาที่เค้าไม่ได้ ที่ดินมันมีมูลค่ามาก พระผู้ทำการสงฆ์นะ ดูแลการก่อสร้างวัด สร้างกุฏิ สร้างอาคาร สร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ทำสาธารณประโยชน์ส่วนรวมการที่เราเป็นผู้ที่ส่งจ่ายเงินนี้ละ เป็นเรื่องที่สำคัญมากเพราะว่าเงินนี้ไม่ใช่เงินของเรา มันเป็นเงินวัด เป็นเงินที่เค้าบริจาค เพื่อให้เราบริหารงานบริหารเงิน พระเราต้องทำบัญชีรายรับรายจ่ายให้ละเอียด เพื่อความบริสุทธิ์ยุติธรรม โปร่งใสตรวจสอบได้ ต้องรักษาผลประโยชน์ให้ส่วนรวมอย่าไปใช้เงินตามใจชอบ เพราะเงินนี้ไม่ใช่เงินของเรา ที่เค้าให้เราบริหารงานบริหารเงินเพราะเค้าไว้วางใจเรา ถ้าเราไม่ระมัดระวังเราอาจจะเป็นบาปเป็นกรรมแก่เราได้เพราะว่าประเทศชาติบ้านเมืองสังคมส่วนใหญ่ เต็มไปด้วยการโกงกินคอร์รัปชัน ทั้งข้าราชการ นักการเมือง พระศาสนา พ่อค้า ประชาชน มีแต่เรื่องโกงกินคอร์รัปชันทั้งนั้น

พระเราต้องระมัดระวังเรื่องที่ทำผิดกฎหมายบ้านเมือง เช่น เกี่ยวข้องกับเรื่องยาเสพติด ทุกชนิด ซื้อห่วยเถื่อน ห่วยใต้ดินเล่นการพนัน ดื่มเหล้าดื่มเบียร์ เสพยาม้า ยาอี ยาไอซ์ ขายเองเสพเองลักษณะแบบนี้เรียกว่าทำผิดกฎหมาย

ปาราชิกข้อที่ ๓ ว่าด้วยการฆ่ามนุษย์... การฆ่ามนุษย์ ฆ่าเองหรือจ้างวานให้ผู้อื่นฆ่า หรือพุดพรณาในความตายว่าตายแล้วดี เราจะได้ไปเกิดใหม่ในภพในชาติที่ดี ๆ เพราะเราเกิดมาในชาตินี้สุขภาพร่างกายของเรานั้นไม่ดี เราควรละสังขารเพื่อจะไปเกิดใหม่ เพื่อจะได้บำเพ็ญบารมีทำอย่างนี้ดี ได้บุญมาก พุทธลักษณะอย่างนี้เค้าเรียกว่าพรณาให้ผู้อื่นคล้อยตามแล้วฆ่าตัวตาย

เราเป็นพระ จะมีคนมาถามเรื่องการทำแท้ง เราต้องคิดค้ำเรื่องการทำแท้งว่าเป็นบาป อย่าได้แนะนำในการทำแท้ง เพราะเป็นการฆ่ามนุษย์

เราเป็นพระ จะมีคนมาถามว่า เราเป็นทหารตำรวจนี้ เรายิงโจร ฆ่าโจรจะเป็นบาปมั๊ย ถ้าเราไม่ฆ่าเค้า เค้าก็ฆ่าเรา การฆ่ามนุษย์นะ เค้าจะเป็นคนดีหรือคนไม่ดีก็เป็นบาปทั้งนั้น ไม่มีใครยกเว้น

เราเป็นพระ จะมีคนมาถามบ่อย ๆ เวลาพ่อแม่ของเราป่วยหนักเข้าโรงพยาบาลที่ใส่ อ็อกซิเจนหรือเครื่องช่วยหายใจนะ เราเห็นท่านแล้วสงสาร ท่านทรมาณ เราอยากจะเอาสาย อ็อกซิเจนออก เราจะเอาออกได้ไหม..? เพราะอยู่ไปแล้วท่านก็ไม่หาย ทรมาณท่านพวกลูก ๆ หลาน ๆ สงสารท่าน พระต้องบอกญาติโยมเค้าไม่ให้เอาสายอ็อกซิเจนออก จนกว่าท่าน จะลาละสังขารไปเอง เราต้องใจแข็ง อย่ามั่งง่าย เราอาจจะทำปิตุฆาต มาตุฆาตพ่อแม่ได้ โดย รู้เท่าไม่ถึงการณ์

พ่อแม่ของเราผู้ปฏิบัติธรรมบางท่านได้บอกลูก ๆ หลาน ๆ ไว้ว่าเวลาท่านป่วยห้ามใส่ อ็อกซิเจนพระรุงพระรัง ให้ปล่อยท่านไปตามธรรมชาติ เพื่อท่านจะได้ภาวนาทำใจให้สงบ เราเป็นลูกก็ต้องปล่อยไปตามที่ท่านสั่งไว้ เพื่อจิตใจของท่านจะได้สงบ เข้าสมาธิ ปล่อยวาง เข้าสู่ มรรคผลนิพพานตามที่ท่านต้องการ

พระวินัยข้อที่ ๓ นี้ต้องอาบัติด้วยเจตนา ถ้าไม่มีเจตนา ไม่ต้องอาบัติ

สิกขาบทที่ ๔ ว่าด้วยอวดอุตริมนุสธรรมที่ไม่มีในตนตามความเป็นจริง ขาดจากความเป็นพระภิกษุ ต้องอาบัติปาราชิก

คุณธรรมที่ไม่มีในตนที่อวด ได้แก่ อวดว่าตัวเองเป็นพระอริยเจ้า เป็นพระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์ เป็นต้น อวดตัวเองว่าได้ฌาน ๑ ฌาน ๒ ฌาน ๓ ฌาน ๔ อวดตัวเองว่ามีหุทิพย์ ตาทิพย์มือภิญญาต่าง ๆ

เมื่อครั้งในพุทธกาล มีพระได้บรรลุเป็นพระอรหันต์กันมาก มีภิญญา หุทิพย์ ตาทิพย์ เยอะแยะ มีประชาชนศรัทธาเลื่อมใส ผู้ที่ไม่ได้บรรลุธรรม อดรันทนไม่ได้ ก็พากันอวดอุตริมนุสธรรมที่ไม่มีในตน ทำให้พระพุทธศาสนาเสียหาย พระพุทธเจ้าท่านจึงห้ามอวดอุตริมนุสธรรมที่ไม่มีในตนตามความเป็นจริง ถ้าอวดอุตริมนุสธรรมขาดจากความเป็นพระ ต้องอาบัติปาราชิก เว้นจากผู้ที่สำคัญผิดว่าตัวเองได้บรรลุธรรม ได้ภิญญา จึงไม่ต้องอาบัตินะ

การประพฤติกการปฏิบัติธรรมของพระภิกษุ พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราอวดเราโอ้อวด เรานั่งสมาธิอย่างนี้ เรานั่งตัวตรงเพื่อจะอวดจะโอ้อวดอย่างนี้ก็ต้องอาบัติทุกกฏ ถ้าเราเดินจงกรมเพื่อจะอวดจะโอ้อวดอย่างนี้พระก็ต้องอาบัติทุกกฏ อย่างเราทุกคนทำข้อวัตรกิจวัตรต่าง ๆ เราจะทำเพื่ออวดเพื่อโอ้อวดพระก็ต้องอาบัติทุกกฏ

เพราะนี่คือธรรมวินัยที่เราจะต้องประพฤติปฏิบัติ เพราะจิตใจของเรานั้นนะ มันมีความเห็นผิด เข้าใจผิด มันไม่อยากจะประพฤติปฏิบัติ เราทุก ๆ คนถึงพากันมาประพฤติปฏิบัติ เพื่อสร้างความดี เพื่อสร้างบารมี เพื่อสร้างคุณธรรมตามอริยมรรคของพระพุทธเจ้าเรา ไม่ได้ทำเพื่ออวดเพื่อโอ้อวด เรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง

สิกขาบททุก ๆ สิกขาบทที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้เนื่องมาจากพระภิกษุทำความผิด พระพุทธเจ้าถึงได้บัญญัติพระวินัยไว้

การบรรยายเรื่องอาบัติปาราชิก ๔ ข้อ พอสังเขป พอเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติของ
พระภิกษุ ทุก ๆ ข้อนั้นต้องอาบัติด้วยเจตนา ด้วยความตั้งใจ ถ้าไม่มีเจตนา ไม่มีเจตนาตั้งใจ ไม่
ต้องอาบัติ ขอสมมุติขุติไว้เพียงเท่านี้

โศภนโศภนโศภนโศภนโศภน โศภนโศภน

มุตตให้ไว้ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐